

Arrest

nr. 292 192 van 20 juli 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 31 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. DE WOLF verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op X 2000.

1.2. Verzoeker dient op 10 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 6 januari 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 28 februari 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart te zijn geboren en getogen op 10 mei 2000 te Bosaso en de Somalische nationaliteit te bezitten. U bent religieus moslim en behoort etnisch tot de Biyomaal clan. U volgde onderwijs tot en met het secundair onderwijs dat u beëindigde in 2019. Na uw studies ging u werken in een koekjeswinkel. U begon daarna op 3 januari 2021 te werken als belastingontvanger bij de lokale overheid van Bosaso. Eind september 2021 werd u opgebeld door leden van Al Shabaab die u duidelijk maakten dat u voor hen zakat of belastingen diende te innen bij de bevolking. U gaf aan dat u dat niet zou doen en haakte in. U werd daarna nog 3 à 4 keer opgebeld en op 30 oktober 2021 werd u anoniem opgebeld, nam u op en werd u bedreigd met de dood door leden van Al Shabaab. U bleef weigeren en vertelde aan uw vader hetgeen was gebeurd, waarna hij u geruststelde. Op 5 november 2021 kwamen leden van Al Shabaab 's avonds bij u thuis aan de deur op een moment dat u er niet was en schoten uw vader ter plaatse dood. U werd op de dag van de begrafenis van uw vader opnieuw door hen opgebeld die u duidelijk maakten dat zij uw vader hadden gedood en dat u ook zal gedood worden. Uw oom bracht u onder in een huis van een vriend waar u ongeveer 15 dagen heeft verbleven waarna u een vliegtuig nam te Bosaso met bestemming Nairobi, Kenia. U verbleef daar ongeveer 2 maanden en vertrok naar Oekraïne. U verbleef er slechts 20 dagen en vertrok er naar aanleiding van de oorlog op 25 februari 2022 met bestemming België. U kwam België binnen op 9 maart 2022 en diende er op 10 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek diende u volgende documenten in: uw Somalisch paspoort met Oekraïens visum, uw identiteitskaart van uw werk als belastingontvanger, 8 loonbrieven van de lokale overheid van Bosaso en een ziektebriefje van dokter L. J. van het opvangcentrum te Sugny.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient opgemerkt dat u uw problemen met Al Shabaab niet geloofwaardig heeft weten te maken.

Allereerst dient opgemerkt dat u uw tewerkstelling bij de lokale belastingdienst van Bosaso niet geloofwaardig heeft weten te maken.

Peilend naar uw professionele activiteiten te Bosaso – dewelke aan de basis liggen van de door u geopperde problemen met Al Shabaab – verklaarde u dat u bent afgestudeerd in 2019 en u begon te werken in 2020 in een koekjeswinkel, dat u daarmee stopte toen u werk vond bij de overheid als belastingontvanger en dat deze functie voor u geregeld werd door de beste vriend van uw vader die eveneens voor deze belastingdienst werkt (CGVS notities persoonlijk onderhoud d.d. 6 januari 2023 p 12 en 13 [verder NPO]). U vervulde dat u sinds 3 januari 2021 werkte voor de belastingdienst, dat u tickets aan de belastingbetalers moest geven als bewijs van betaling via de mobiele telefoon (NPO p 13), dat u die functie ongeveer 9 à 10 maanden heeft gedaan en dat u dagelijkse problemen ervaarde als mensen weigerden te betalen en u dan de politie moest bellen of hun naam opsturen naar hen en u door sommigen werd uitgescholden (NPO p 14).

*Toen u werd bevraagd naar uw paspoort verklaarde u **enigszins verrassend** dat u door de vriend van uw vader werd gevraagd om een paspoort te laten maken als bewijs om de functie van belastingcontroleur te kunnen starten, omdat het moeilijk is om zonder paspoort of identiteitskaart dat werk te kunnen krijgen (NPO p 15). U er op gewezen dat het aannemelijk is dat u een identiteitskaart diende over te maken om uw werk te beginnen, maar een paspoort een specifiek reisdocument is en er niet kan ingezien worden dat er van u verwacht werd dat u een paspoort diende te overhandigen, gaf u aan dat het moeilijk is om een identiteitskaart van het werk of een badge te krijgen, omdat u voordien niet voor de overheid werkte,*

dat de man u zei dat het gemakkelijker zou zijn om werk te vinden met een paspoort en er na 2 maanden een werkkaart werd gemaakt (NPO p 15). Gevraagd wat u allemaal moest doen om een paspoort te verkrijgen, verklaarde u dat u eerst naar de lokale overheid diende te gaan om een geboorteakte te krijgen en u daarna naar de CID bent gegaan om aan te tonen dat u geen criminele achtergrond had waarna u naar de immigratiedienst ging waar het paspoort werd gemaakt. Gevraagd wat u nu allemaal diende te overhandigden, vermeldde u enkel een geboorteakte en de fee (of betaling nvdr.). Bevrraagd naar uw geboorteakte gaf u aan deze niet bij te hebben. Gevraagd wanneer u uw paspoort heeft aangevraagd gaf u aan dat u dat 1 maand voor u begon te werken heeft aangevraagd (NPO p 15).

Er dient hierbij allereerst opgemerkt dat u in het kader van het verkrijgen van uw paspoort aangaf dat u een geboorteakte ging ophalen bij de lokale overheid – in casu deze van Bosaso – en u ook een bewijs van nietcrimineel gedrag diende voor te leggen. Het verkrijgen van beide documenten impliceert dat de lokale overheden een (grondig) onderzoek hebben ingesteld en uw identiteit welgekend was door hen. Bijgevolg kan er hoegenaamd niet ingezien worden dat u als voorwaarde voor het aanvangen van het werk als belastingcontroleur nog een paspoort zou moeten voorleggen gezien u ook beschikte over een geboorteakte dewelke uw identiteit zou kunnen aantonen. **Uw verklaringen betreffende de noodzaak van het voorleggen van een paspoort om uw werkzaamheden bij de lokale belastingdienst van Bosaso aan te vatten, zijn niet geloofwaardig en doen reeds ernstige twijfels oproepen bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende de reden waarom u eind 2020 een internationaal reispaspoort zou hebben aangevraagd; alsook aan de door u geopperde tewerkstelling bij de lokale belastingdienst van Bosaso.**

Eveneens opvallend is dat uw paspoort werd afgeleverd op dezelfde dag toen u uw werk als belastingcontroleur beweerdelijk begon. U gaf namelijk aan dat u begon met werken op 3 januari 2021. Nochtans mag er op basis van uw verklaringen redelijkerwijze verwacht worden dat u daar pas kon beginnen werken nadat uw identiteit werd vastgesteld - u gaf immers zelf aan dat u deze functie pas kon verkrijgen indien u een paspoort kon voorleggen. U kon uw paspoort ten vroegste gaan afhalen op 3 januari (of later); de dag dat u begon met werken bij de belastingdienst. U gaf nochtans aan dat u 's morgens vroeg begon, dat u terugkwam om 14u en in de namiddag niets meer deed (NPO p 13). **Bijgevolg kunnen er ook ernstige vragen gesteld worden bij de door u verklaarde aanvangsdatum op 3 januari 2021 als belastingcontroleur en tasten deze tegenstrijdigheden de geloofwaardigheid van uw werkzaamheden bij de lokale belastingdienst van Bosaso verder aan.**

Toen u werd verduidelijkt dat er op uw paspoort staat genoteerd dat u student bent, maar u aangaf te hebben gewerkt voor de overheid en gevraagd naar een verklaring daarvoor, vroeg u eerst zelf wat er op het paspoort staat en waarna het u nogmaals werd verduidelijkt dat u als student staat omschreven op uw paspoort verklaarde u dat u dat had aangevraagd als student omdat u nog niet voor de overheid werkte (NPO p 16). U verklaarde nochtans dat u sinds 2020 na uw afstuderen werkte in een koekjeswinkel waarbij hoegenaamd niet kan ingezien worden dat men u in 2021 op uw paspoort zou omschrijven als student. **Deze tegenstrijdigheden in uw verklaringen tasten de geloofwaardigheid van uw werkzaamheden bij de lokale belastingdienst van Bosaso verder aan.**

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming diende u een foto van uw identiteitskaart van uw werk als belastingcontroleur in en verklaarde u daarmee te willen bewijzen dat u voor de lokale overheid werkte (NPO p 17). U gaf verder aan dat u dit verkreeg na 2 maanden aan het werk te zijn geweest, dat u de eerste maand alles vrijwillig heeft gedaan, dat u de 2de maand bij iemand moest blijven helpen en u de derde maand de kaart heeft gekregen en u dan alleen aan de slag ging. Gevraagd wanneer u dat moest tonen, verklaarde u dat je de winkelier dat moet tonen als hij het vraagt (NPO p 17) waarbij moeilijk kan ingezien worden dat u deze kaart niet diende te tonen in de eerste 2 maanden dat u het werk aanvatte wat **de geloofwaardigheid van uw werkzaamheden als belastingcontroleur verder aantast.**

Er dient voorts opgemerkt dat wanneer de gegevens op uw werkkaart werden vertaald via google translate (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) er kon vastgesteld worden dat uw functie wordt omschreven als hoofd (van de) belastingen in het district Balade. Toen u werd gevraagd naar uw functie vermeldde u belastingontvanger zonder meer en gevraagd of het correct was dat u het hoofd was van de belastingdienst gaf u aan dat u de verantwoordelijke was van de wijk (Balade nvdr.), dat er 15 mensen onder uw verantwoordelijkheid werkten (NPO p 17), dat u voornamelijk belastingen ging gaan innen van groothandelaars, dat u leiding gaf aan uw personeel door hen duidelijk te maken waar ze naartoe moesten gaan en u 's middags de ticketjes van uw personeelsleden inde en u dan een nota opmaakte met de namen (NPO p 18). Er dient daarbij reeds opgemerkt dat wanneer u gevraagd werd naar de taken die u diende uit te voeren u zich in uw verklaringen aanvankelijk beperkte tot het geven van tickets aan

belastingplichtigen en gevraagd naar wat meer uitleg u aangaf dat u en elk van jullie een ticket kreeg, jullie naar een bepaalde regio dienden te gaan en de winkels diende af te gaan (NPO p 13) **waarbij u allerminst uw taken als hoofd van de belastingdienst van Balade district te Bosaso omschreef.**

U gevraagd hoe het mogelijk is dat u daar zo vlug het hoofd van een belastingdienst kon worden gezien u daar nog geen jaar heeft gewerkt – u gaf aan daar 9 à 10 maanden te hebben gewerkt (zie NPO p 14) waarvan de eerst 2 maanden niet volwaardig (zie NPO p 17) – en u al verantwoordelijk was voor 15 personen gaf u correct aan dat dit een goede vraag is en vermeldde u dat ze iemand nodig hadden die secundair onderwijs had gedaan, dat de anderen niet hadden gestudeerd en de recommandatie door de vriend van uw vader het werk heeft geregeld (NPO p 18) wat **geenszins een aannemelijke noch geloofwaardige verklaring is en de geloofwaardigheid van uw tewerkstelling als belastingcontroleur te Bosaso verder aantast.** Verder dient vastgesteld dat u verklaarde dat u de door u voorgelegde werkkaart - waarop vermeld staat dat u het hoofd van de belastingdienst van het district Balade bent - reeds verkregen zou hebben 2 maanden nadat u het werk voor het eerst had aangevat in januari 2021 (NPO p 15 en 17). Dat u zodanig snel benoemd zou zijn tot het hoofd van de belastingdienst in het district Balade, met 15 personen onder uw verantwoordelijkheid, is danig onaannemelijk dat verder ernstig afbreuk gedaan wordt aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw beweerd professionele bezigheden in Somalië.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming overhandigde u ook 8 foto's van loonbrieven van de lokale overheid van Bosaso. U verklaarde daarbij dat u deze had gevonden op uw oude Gmail die u al een tijdje niet meer gebruikte (NPO p 14). Daarbij dient allereerst opgemerkt dat u slechts foto's heeft overgemaakt wat de bewijswaarde van deze loonbrieven aanzienlijk vermindert. Immers, een scan-kopie van enkele loonbriefjes, waarvan de echtheid geenszins te verifiëren valt, en die het resultaat kan zijn van eenvoudig knip- en plakwerk, vormt nog geen bewijs voor de door u voorgehouden professionele bezigheden in Somalië, als hoofd van de belastingdienst in het district Balade. Verder komt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie naar voren dat corruptie endemisch is in Somalië, en Somalië vaak beoordeeld wordt als het meest corrupte land ter wereld. Dit gegeven zijnde, is het onmogelijk de authenticiteit van de door u neergelegde documenten na te gaan.

Ten slotte dient nog opgemerkt dat u ook van uw werkkaart slechts foto's heeft overgemaakt, wat de bewijswaarde van dit document aanzienlijk vermindert. Daarnaast dient ook opgemerkt dat op basis van publiek beschikbare en betrouwbare bronnen dewelke werden toegevoegd aan het administratief dossier kan vastgesteld worden dat wat betreft de afgifte van documenten corruptie nog steeds welig tiert in Somalië, dat frauduleuze documentatie de vorm kan aannemen van valse documenten, dan wel van echte documenten die zijn verkregen op basis van frauduleuze informatie en dat allerlei noodzakelijke documenten kunnen worden geregeld (zie Nederlands ministerie van buitenlandse zaken, algemeen ambtsbericht Somalië december 2021 p 40 tot 42)

Rekening houdend met bovenstaande dient vastgesteld dat u uw tewerkstelling bij de lokale belastingdienst van Bosaso dewelke aan de basis liggen van de door u geopperde problemen met Al Shabaab niet geloofwaardig heeft weten te maken. Bijgevolg kan er geen enkel geloof gehecht worden aan de door u geopperde problemen met Al Shabaab, gezien deze rechtstreeks voortvloeiden uit uw beweerd profiel van hoofd van de belastingdienst in het district Balade.

Voorts dient opgemerkt dat u uw problemen omwille van uw afkomst van de Biyomaal clan niet geloofwaardig heeft weten te maken.

Peilend naar uw persoonlijke en familiale achtergrond en uw levensomstandigheden te Bosaso verklaarde u dat u behoort tot de Biyomaal clan en uw moeder behoort tot de Majerteen clan (NPO p 4), dat u problemen heeft ervaren omwille van uw clan, dat u in 2020 eens in elkaar werd geslagen door 10 jongeren waarvan u er 2 kende omdat u niet van daar (Bosaso nvdr.) bent, dat u toen bedreigd werd met een mes en wegluchtte, dat er geen aanleiding was voor het gevecht, dat u niets verkeerd had gedaan, dat u daarna niet reageerde op dit incident en dat u in de moskee soms beledigd werd (NPO p 5). U voegde toe dat u het gebeuren vertelde tegen uw vader, dat hij u aanraade om de moed er in te houden en dat uw vader op basis van zijn clan ook gediscrimineerd en verbaal beledigd werd (NPO p 6). U voorgeworpen dat u reeds 20 jaar in Bosaso woonde en toen pas fysiek werd bedreigd en gevraagd wat de reden is dat u daar voordien geen problemen mee had ondervonden, stelde u **weinig overtuigend** dat u daarvoor al werd beledigd toen u 17 à 18 jaar oud was (NPO p 5);

Peilend naar het huwelijk van uw ouders gaf u aan dat uw vader in 1998 verhuisde naar Bosaso, dat hij daar uw moeder leerde kennen, dat uw grootvader aan moederskant aanvankelijk het huwelijk weigerde en het een tijdje duurde voor er toestemming werd verkregen voor het huwelijk en dat u en uw gezin verder geen contact meer hadden met uw familie aan moederszijde die allen in Bosaso wonen, behalve met uw oom langs moederszijde waar ook uw vader een goed contact mee had (NPO p 8). Gevraagd of het correct is dat u en uw gezin dus vrij geïsoleerd leefden te Bosaso, beaamde u dat zonder meer (NPO p 8) **waarbij u een beeld schept van uw gezin die verstoten blijkt van sociale contacten en discriminatie en beledigingen te slikken krijgt**. Nochtans gaf u aan dat uw grootvader aan moederszijde het huwelijk wel degelijk heeft aanvaard waarbij moeilijk kan ingezien worden dat uw gezin daarna geen contact meer had met uw familie aan moederszijde gezien uw grootvader het huwelijk evengoed kon weigeren.

Peilend naar mogelijke vrienden van uw gezin verklaarde u **compleet tegengesteld aan het beeld dat u net had geschapen van u en uw gezin** dat u schoolvrienden had waarmee u voetbalde en vrienden had op uw werk, dat ze u soms wel vragen stelden over uw Biyomaal afkomst, dat ze u niet verdedigden, maar u geen discriminatie heeft ervaren (NPO p 8). Peilend naar de dood van uw vader en gevraagd naar de reactie van de omstanders nadat uw vader werd neergeschoten, verklaarde u dat de mensen zich verzamelden, gezien **uw vader gekend is in de buurt** en u door de jongens in de buurt werd gebeld om u daarvan op de hoogte te brengen waarna ze de politie verwittigden (NPO p 9). Bevraagd naar uw functie als belastingontvanger gaf u aan dat **die job werd geregeld door de beste vriend van uw vader** (NPO p 12), dat hij uw moeder vroeg of u die job zou willen doen, dat u daarop een formulier heeft ingevuld en hij u de volgende dag naar daar (het werk nvdr.) heeft gebracht, dat hij voor de belastingdienst werkte en u deze man al sinds jonge leeftijd altijd zag (NPO p 13).

Bovenstaande indachtig dient opgemerkt dat u **zeer tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd aangaande de sociale positie van u en uw gezin te Bosaso**. Toen u daar mee werd **geconfronteerd** en u werd verduidelijkt dat u - volledig tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen dat jullie geïsoleerd leefden - via de vriend van uw vader een functie kreeg als belastingcontroleur, dat u in contact kwam met grote bedrijven en u op zeer korte tijd hoofd kon worden van een belastingdienst en gevraagd naar een verklaring voor deze discrepantie, gaf u aan dat u werd geholpen door die man die een hoge functie had en u zonder hem dat werk niet zou kunnen krijgen, dat u voordien geholpen werd door uw vader in uw studies en u uw functie wat minimaliseert door te stellen dat dat niet de belangrijkste functie is bij de lokale overheid (NPO p 20) waarbij u **geenszins een geloofwaardige noch aannemelijk verklaring biedt voor deze tegenstrijdigheden**.

Zelfs toen het persoonlijk onderhoud werd afgesloten en u werd verduidelijkt dat er geen vragen meer zouden gesteld worden, stond u er op om meer informatie te geven aangaande de mensen die u in elkaar hebben geslagen en stelde u dat ze behoren tot de Ali Saleban van de Majerteen clan. Gevraagd waarom u dat nog wou meegeven, gaf u mee dat de inwoners van Bosaso goede mensen zijn behalve deze clan. U voorgeworpen dat uw moeder tot deze clan behoort, gaf u nog mee dat jullie zijn geïsoleerd door uw grootvader en u voorgeworpen dat er niet kan ingezien worden dat u dergelijke uitspraken doet gezien uw grootvader, uw moeder en ook uw oom aan moederszijde tot die clan behoren stelde u zonder meer dat enkel uw moeder en uw oom goede mensen van die clan zijn en bleef u er bij dat dat u specifieke problemen kreeg met deze clan (NPO p 21).

Bovenstaande vaststellingen indachtig kan er geenszins geloof gehecht worden aan de door u geopperde problemen te Bosaso omwille van uw Biyomaal clanafkomst Er dient daarbij ten slotte nog opgemerkt dat u ook bij de dienst vreemdelingenzaken nooit eerder gewag had gemaakt van enige clanproblemen (zie vragenlijst d.d. 24 augustus 2022).

U diende een ziektebriefje in opgesteld door dr. L. J. van het opvangcentrum te Sugny waarin staat te lezen dat u zich niet mag verplaatsen tussen 15 en 21 juni 2022 wegens ziekte. Dit doktersattest brengt echter niets bij in het kader van voorliggend verzoek om internationale bescherming en weet bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied,

louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit uw verklaringen blijkt dat u afkomstig bent uit Bosaso. In casu dient dus de veiligheidssituatie in Puntland beoordeeld te worden. Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland (zie "**EASO COI Report. Security Situation**" van 20 september 2021 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_somalia_security_situation_20210920.pdf; "**EASO COI Report. Actors**" van 2 juli 2021 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_somalia_actors_20210702.pdf en ook op <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat verschillende bronnen stellen dat de zelfverklaarde republiek Somaliland en de semiautonome federale lidstaat Puntland een relatieve vrede en stabiliteit kennen. Zowel Somaliland als Puntland hebben niet de volledige controle over hun territorium. In **de betwiste gebieden, met de name de regio's Sool, Sanaag en Cayn**, komt het hierdoor soms tot een grensconflict tussen de Somalilandse veiligheidsdiensten en deze van Puntland. Niettegenstaande dit langdurig conflict tussen Puntland en Somaliland over de militaire en politieke controle over deze gebieden, behoren Sool en Sanaag tot de categorie van regio's met een laag aantal incidenten en slachtoffers. Het merendeel van de incidenten betreft gewelddadige incidenten tussen Somalilandse en Puntlandse troepen, verschillende clanmilities en confrontaties tussen milities en veiligheidsdiensten.

De veiligheidssituatie in **Somaliland** is voorts relatief stabiel, op het grensgebied met Puntland na. Het geregistreerde geweld bestaat voornamelijk uit incidenten tussen de Somalische veiligheidsdiensten en clanmilities enerzijds en tussen clanmilities onderling anderzijds. Zowel de regio Awdal als de regio's Wogooyi Galbeed en Togdheer behoren tot de regio's in Somalië met het laagste aantal incidenten in de verslagperiode, en het laagste aantal slachtoffers.

Niettegenstaande **Puntland** de meest stabiele en ontwikkelde staat van Somalië genoemd wordt, wordt Puntland nog steeds getekend door uitdagingen op het vlak van de veiligheid, zoals clashes met Somaliland (over de betwiste gebieden Sool, Sanaag en Cayn) en Galmudug, de aanwezigheid van en veiligheidsincidenten door alShabaab, de aanwezigheid van ISS en clanrivaliteit.

Niettegenstaande de Puntlandse veiligheidstroepen het grootste gedeelte van de regio Bari beweren te controleren, zou al-Shabaab ook een gedeelte controleren of opeisen. Gewapende confrontaties, beschietingen/artillerie/ raketaanvallen en het gebruik van op afstand bestuurbare explosieven werden toegeschreven aan al-Shabaab. ISS is eveneens aanwezig in de regio, wat heeft geleid tot gewapende confrontaties, moordaanslagen en explosies. De militaire troepen van Puntland werden voornamelijk betrokken in gevechten, onder andere met al-Shabaab en ISS. Voorts vinden er verschillende clanconflicten plaats in de regio, meestal over grondstoffen en land. Er vindt dan ook willekeurig geweld plaats in de regio Bari, maar niet op een hoog niveau. De regio Nugal behoort tot één van de regio's van het land met het laagst aantal veiligheidsincidenten in de verslagperiode. De Puntlandse overheid heeft de volledige controle over de regio, maar al-Shabaab is er wel aanwezig wat soms leidt tot veiligheidsincidenten, zoals het neerschieten van een burger en een zelfmoordaanslag op de gouverneur van Nugal, waarbij er twee doden vielen. Voorts werd de regio Nugal getroffen door clan confrontaties en clashes tussen verschillende tribale milities of tribale milities en veiligheidstroepen, vaak gelieerd aan grondconflicten, maar van grote clanconflicten is er in de regio echter geen sprake.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in Somaliland, Puntland en de betwiste gebieden actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Puntland aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bosaso in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar uw regio van herkomst een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bosaso actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een

ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bosaso. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3 tot 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 17, § 2 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het KB PR CGVS); van artikel 1.A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van het “*algemeen beginsel van voorzichtigheid*”, van het beginsel van behoorlijk bestuur, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Hij verstrekt volgende toelichting bij zijn middel:

“II.1. IN HOOFDORDE : ERKENNING VAN DE VLUCHTELINGENSTATUS (artikel 48/3 van de wet van 15.12.1980)

a. De bestreden beslissing

De tegenpartij meent dat verzoeker zijn problemen met Al Shabaab niet geloofwaardig heeft weten te maken.

1) De tewerkstelling van verzoeker bij de lokale belastingdienst van Bosaso De tegenpartij meent dat verzoeker zijn tewerkstelling bij de lokale belastingdienst van Bosaso niet geloofwaardig heeft weten te maken.

Zo meent de tegenpartij dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker een paspoort zou hebben moeten voorleggen om zijn werk bij de belastingdienst van Bosaso aan te vatten :

“[...]”

Verzoeker heeft tijdens zijn persoonlijk onderhoud uitgelegd dat hij een paspoort of een identiteitskaart moest voorleggen om te kunnen werken bij de belastingdienst (NPO, p. 15). Hij heeft zich bij deze eis geen verdere vragen gesteld en heeft de nodige stappen gelegd om deze twee documenten te verkrijgen. Hij heeft deze twee documenten ook op hetzelfde moment verkregen, zonder enige intentie om zijn land van herkomst te verlaten, maar enkel om te kunnen werken voor de Somalische overheid.

Verzoeker volhardt in het feit dat zijn geboorteakte niet voldoende was om de baan te krijgen, maar dat hij weldegelijk een identiteitskaart of een paspoort moest neerleggen. Het argument van de tegenpartij is trouwens absurd : wat zou nog het nut zijn van een identiteitskaart moest een persoon zijn identiteit enkel en alleen op basis van een geboorteakte kunnen staven.

Verzoeker begrijpt dan ook niet waarom het onaannemelijk zou zijn dat hij een identiteitskaart of een paspoort zou moeten neerleggen om zijn job aan te vatten.

De tegenpartij meent verder wat volgt :

“[...]”.

Verzoeker is begonnen met zijn werk op dezelfde dag dat hij zijn paspoort en identiteitskaart is gaan halen.

Hij is die dag zijn documenten gaan halen en is daarna naar zijn werk gegaan.

De tegenpartij meent dat dit onaannemelijk is, omdat hij 's morgens vroeg begon met zijn werk. Echter, verzoeker heeft verklaard wat volgt (NPO, p. 13) :

[...]

Verzoeker heeft dus nooit verklaard dat hij, op 3 januari 2021, vroeg naar zijn werk ging. De tegenpartij interpreteert hier de verklaringen van verzoeker op een negatieve wijze en trekt overhaaste conclusies. De tegenpartij heeft ook geen enkele poging ondernomen om goed te begrijpen hoe het mogelijk is dat verzoeker dezelfde dag als de uitgifte van zijn paspoort is beginnen werken. De tegenpartij heeft hieromtrent geen enkele vraag gesteld aan verzoeker en schendt duidelijk haar zorgvuldigheidsplicht, alsook artikel 17, §2, van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

De tegenpartij meent verder wat volgt :

[...]

Verzoeker legt uit dat hij slechts enkele maanden in een koekjeswinkel heeft gewerkt (NPO, p. 12). Hij had in het kader van deze tewerkstelling geen contract. Verzoeker kon dan ook niet zeggen bij het aanvragen van zijn identiteitskaart of zijn paspoort dat hij werkte, aangezien zijn werk niet officieel was en hij geen belastingen betaalde. Dit is de reden waarom er geschreven staat dat verzoeker nog steeds "student" was.

Ook hier schendt de tegenpartij haar zorgvuldigheidsplicht aangezien zij geen enkele poging heeft ondernomen om op een duidelijke en grondige manier te weten te komen waarom verzoeker op zijn paspoort geïdentificeerd staat als zijnde een student. Zo had de tegenpartij verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud gemakkelijk kunnen confronteren met het feit dat zijn uitleg niet klopte aangezien hij, in 2020, reeds voor de koekjeswinkel werkte. Verzoeker had dan de nodige uitleg (zie supra) kunnen verschaffen. De tegenpartij schendt hier dus ook artikel 17, §2, van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat bepaalt dat, indien de ambtenaar tegenstrijdigheden vaststelt in de verklaringen van de asielzoeker of vaststelt dat er relevante elementen ter staving van de asielaanvraag ontbreken, hij de asielzoeker in de loop van het gehoor in de gelegenheid moet stellen om hier uitleg over te geven.

De tegenpartij meent verder :

[...]

Ook hier begrijpt verzoeker niet in welke mate zijn verklaringen onaannemelijk zouden zijn. Verzoeker volgde tijdens de twee eerste maanden een andere belastinginner. Hijzelf moest tijdens deze periode geen kaart tonen, aangezien hij "stagiair" was. De collega met wie hij op stap ging, toonde zijn eigen kaart. Het is pas nadat verzoeker zijn eigen kaart gekregen heeft, dat hij alleen aan de slag kon gaan (en dus ook zijn kaart kon tonen, NPO, p. 17).

Het argument van de tegenpartij is dan ook irrelevant.

De tegenpartij meent verder :

[...]

Verzoeker bevestigt dat hij de verantwoordelijke was van de belastingendienst in het district Baalade. Hij had deze verantwoordelijkheid omdat hij zijn secundair diploma had behaald, maar ook omdat hij geholpen werd door de vriend van zijn vader (NPO, p. 18, NPO, p. 20).

Gelet op de lage alfabetiseringsgraad in Somalië, is de verklaring van verzoeker helemaal plausibel.

Verzoeker heeft, in tegenstelling tot wat de tegenpartij meent, heel overtuigende en duidelijke verklaringen afgelegd betreffende zijn tewerkstelling.

Wij lezen in de notities van het persoonlijk onderhoud (NPO, p. 13) :

[...]

Het lijkt duidelijk, bij het lezen van de argumentatie van de bestreden beslissing, dat de tegenpartij geen rekening gehouden heeft met alle verklaringen (en details) die verzoeker heeft kunnen afleggen betreffende zijn tewerkstelling. Zo wordt er in de bestreden beslissing absoluut geen gewag gemaakt van het systeem Sahal, van de manier waarop verzoeker het geld moest innen, het bewijs dat hij moest uitreiken, de problemen die hij gekend heeft, enz. De motivering van de bestreden beslissing komt niet overeen met de verklaringen van verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud.

Verder dient er ook opgemerkt te worden dat de tegenpartij weinig vragen heeft gesteld aan verzoeker betreffende zijn tewerkstelling. Verzoeker heeft geantwoord op de vragen die hem gesteld werden, zonder dat hij hieromtrent doorgevraagd werd. Hij vermoedde niet dat zijn werk in twijfel werd getrokken, in welk geval hij veel meer informatie had kunnen geven.

2) De afkomst van verzoeker van de Biyomaal clan

De tegenpartij meent ook dat verzoeker zijn problemen omwille van zijn afkomst van de Biyomaal clan niet geloofwaardig heeft weten te maken :

[...]

Verzoeker heeft zijn problemen uitgelegd, zoals zij zich hebben voorgedaan. Zo heeft verzoeker op een duidelijke manier uitgelegd dat hij slechts één keer fysiek aangevallen werd en dat hij voordien ook al beledigd en gediscrimineerd werd. Verzoeker begrijpt dan ook niet waarom hij "weinig overtuigend" zou stellen dat hij werd beledigd toen hij 17 à 18 jaar oud was. Het argument van de tegenpartij is irrelevant aangezien het onbegrijpbaar is. De tegenpartij meent ook dat verzoeker "zeer tegenstrijdige verklaringen" zou afleggen aangaande de sociale positie van zijn gezin in Bosaso.

[...]

Verzoeker heeft nooit een "beeld" willen scheppen van een geïsoleerde familie, zonder contacten met de buitenwereld. Verzoeker heeft, op eerlijke wijze geantwoord op de vragen die hem gesteld werden. Hij heeft geen tegenstrijdige verklaringen afgelegd aangaande de sociale positie van zijn familie, maar heeft enkel de waarheid verteld : zijn gezin heeft amper contacten met zijn maternale familie, maar heeft wel vrienden. Voor wat betreft de contacten die het gezin van verzoeker onderhoudt met hun maternale familie, wenst verzoeker het absurd karakter van het argument van de tegenpartij te onderlijnen. Het is niet omdat de grootvader van verzoeker, genoodzaakt en gedwongen, op aandringen van zijn dochter, zijn "toestemming" gegeven heeft, dat hij akkoord gaat om nog contacten te onderhouden met zijn dochter. Verzoeker heeft duidelijk uitgelegd dat zijn grootvader het huwelijk aanvankelijk had geweigerd en dat het "een tijdje" geduurd had alvorens hij zijn "toestemming" gegeven heeft (NPO, p. 8). Verzoeker legt uit dat zijn grootvader eerder zijn toestemming gaf om zich niet tegen het huwelijk te verzetten, dan zijn zegen voor het voltrekken van het huwelijk.

Verder wenst verzoeker ook te benadrukken dat het feit dat zijn familie enkele vrienden heeft, nog niet wil zeggen dat zij niet gediscrimineerd kunnen worden door andere personen die afkomstig zijn uit deze regio. De provincie van verzoeker wordt duidelijk beheerst door de clan die hij vreest (de Majerteen clan). De conclusietrekking van de tegenpartij is hier duidelijk te kort door de bocht. De tegenpartij focust zich op de "sociale positie" van verzoeker, maar verliest uit het oog dat verzoeker, ongeacht zijn sociale positie, het slachtoffer kan worden van onmenselijke en discriminerende behandelingen (zoals de gebeurtenis in 2020, toen hij door 10 personen werd aangevallen), omwille van zijn toebehoren tot een minderheidsclan in de provincie Bari.

Het onderzoek dat de tegenpartij heeft gevoerd is duidelijk onvoldoende.

b. De samenwerkingsplicht van de tegenpartij

Artikel 48/6, §1, van de wet van 15.12.1980 bepaalt dat :

[...].

Artikel 4, §1, van de Kwalificatierichtlijn voorziet :

"[...]

De verantwoordelijkheid voor het verstrekken van de nodige informatie voor het onderzoek van de feiten die hij inroept, ligt in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming. Niettemin moet verwerende partij samenwerken met de verzoeker bij het bepalen van de relevante elementen van zijn verzoek.

Deze verplichting tot samenwerking werd door het Hof van Justitie beschreven in het arrest M.M. tegen Ierland, waarvan de conclusies zijn samengevat met de volgende bewoordingen in de memorie van toelichting bij de wet van 21 november 2017 :

"[...]

In dezelfde zin voorziet artikel 17, §2, van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voortaan dat :

[...]

In § 196 van de Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees lezen wij :

« Often, however, an applicant may not be able to support his statements by documentary or other proof, and cases in which an applicant can provide evidence of all his statements will be the exception rather than the rule. In most cases a person fleeing from persecution will have arrived with the barest necessities and very frequently even without personal documents. Thus, while the burden of proof in principle rests on the applicant, the duty to ascertain and evaluate all the relevant facts is shared between the applicant and the examiner. Indeed, in some cases, it may be for the examiner to use all the means at his disposal to produce the necessary evidence in support of the application. Even such independent research may not, however, always be successful and there may also be statements that are not susceptible of proof. In such cases, if the applicant's account appears credible, he should, unless there are good reasons to the contrary, be given the benefit of the doubt" (wij onderlijnen). (Vrije vertaling : Vaak is het echter mogelijk dat een aanvrager zijn verklaringen niet kan ondersteunen met bewijsstukken of andere bewijzen, en gevallen waarin een aanvrager het bewijs kan leveren van al zijn verklaringen zijn eerder de

uitzondering dan de regel. In de meeste gevallen zal een persoon die vlucht voor vervolging aangekomen zijn met de kleinste behoeften en zeer vaak zelfs zonder persoonlijke documenten. Hoewel de bewijslast in beginsel op de aanvrager rust, wordt de plicht om alle relevante feiten vast te stellen en te evalueren gedeeld tussen de aanvrager en de onderzoeker. In sommige gevallen kan het zelfs zo zijn dat de onderzoeker alle middelen waarover hij beschikt kan gebruiken om het nodige bewijsmateriaal te leveren ter ondersteuning van de aanvraag. Zelfs dergelijk onafhankelijk onderzoek kan echter niet altijd succesvol zijn en er kunnen ook verklaringen zijn die niet voor bewijs vatbaar zijn. In dergelijke gevallen, indien de verklaringen van de aanvrager geloofwaardig blijken, moet men hem het voordeel van twijfel gunnen, tenzij er goede redenen zijn voor het tegendeel).

Uiteindelijk heeft de Raad van State reeds geacht dat :

« pour pouvoir statuer en pleine connaissance de cause, l'autorité compétente doit procéder à une recherche minutieuse des faits, récolter les renseignements nécessaires à la prise de décision et prendre en considération tous les éléments du dossier ; (...) »

(Vrije vertaling : om een weloverwogen beslissing te nemen, moet de bevoegde autoriteit de feiten grondig onderzoeken, de informatie verzamelen die nodig is voor de besluitvorming en rekening houden met alle elementen van het dossier).

In casu, blijkt duidelijk dat verwerende partij haar samenwerkingsplicht niet heeft vervuld, hoewel dit natuurlijk essentieel is in het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker.

De tegenpartij heeft een ongrondige analyse verricht van het dossier van verzoeker.

Zo meent de tegenpartij dat de tewerkstelling van verzoeker bij de belastingdienst van Bosaso niet geloofwaardig is. Er dient echter opgemerkt te worden dat de tegenpartij geen enkele poging heeft ondernomen om deze tewerkstelling op een grondige manier te analyseren door bijvoorbeeld vragen te stellen aan verzoeker over zijn collega's, zijn salaris, zijn baas, zijn tewerkstellingsplaats, enz. Op basis van het verloop van het persoonlijk onderhoud, gedurende het welke verzoeker amper bevraagd werd betreffende zijn tewerkstelling, kan er absoluut niet vanuit gegaan worden dat de tewerkstelling van verzoeker in twijfel getrokken werd. Indien hij dit geweten had, zou hij veel meer informatie verstrekken hebben om zijn tewerkstelling aannemelijk te maken.

De tegenpartij heeft ook amper vragen gesteld betreffende de vervolgingsfeiten. Het vrij relaas van verzoeker kwam slechts aan bot aan het einde van het persoonlijk onderhoud (NPO, p. 18). Hierna heeft de tegenpartij maar enkele vragen gesteld. De tegenpartij heeft dan ook geen grondige analyse verricht naar de aannemelijkheid van de vervolgingsfeiten. De bestreden beslissing is trouwens absoluut niet gebaseerd op de aannemelijkheid van de vervolgingsfeiten.

Er dient ook benadrukt te worden dat de tegenpartij enkel met de negatieve elementen van de verklaringen van verzoeker heeft rekening gehouden, maar niet met de positieve elementen. Uit wat voorafgaat, blijkt echter dat verwerende partij haar samenwerkingsplicht schendt.

c. Voordeel van twijfel

Artikel 48/6 van de wet van 15.12.1980 bepaalt dat :

[..]

Het CGVS weigert echter om het voordeel van twijfel te gunnen aan verzoeker, ondanks de ernst van de ingeroepen vrees.

Zowel de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen als Uw Raad hebben reeds herhaaldelijk verduidelijkt dat, zelfs wanneer de verklaringen van een verzoeker niet volstaan om alle incoherenties weg te nemen :

« sous réserve de l'application éventuelle d'une clause d'exclusion, la question à trancher au stade de l'examen de l'éligibilité au statut de réfugié se résume en définitive à savoir si le demandeur a ou non des raisons de craindre d'être persécuté du fait de l'un des motifs visés par la Convention de Genève ; que si l'examen de crédibilité auquel il est habituellement procédé constitue, en règle, une étape nécessaire pour répondre à cette question, il faut éviter que cette étape n'occulte la question en elle-même ; que dans le cas où un doute existe sur la réalité de certains faits ou sur la sincérité du demandeur, l'énoncé de ce doute ne dispense pas de s'interroger in fine sur l'existence d'une crainte d'être persécuté qui pourrait être établie à suffisance nonobstant ce doute, par les éléments de la cause qui sont, par ailleurs tenus pour certains. » (vrije vertaling : Onder voorbehoud van de eventuele toepassing van een uitsluitingsclausule, kan de vraag die moet beslecht worden in het stadium van het onderzoek naar de geloofwaardigheid van het statuut van de vluchteling definitief samengevat worden alste weten of de verzoeker al dan niet redenen heeft om te vrezen vervolgd te worden omwille van een van de motieven die gevisieerd worden door de Conventie van Genève ; dat indien het onderzoek naar de geloofwaardigheid waartoe gewoonlijk wordt overgegaan, in de regel, een fase betreft noodzakelijk om op deze vraag te antwoorden, men moet vermijden dat deze fase de vraag zelf verbergt ; dat in het geval waarin een twijfel bestaat omtrent de werkelijkheid van bepaalde feiten of omtrent de oprechtheid van de verzoeker, het uiten van deze twijfel er niet van ontheft zich in fine de vraag te stellen naar het bestaan

van een vrees om vervolgd te worden die ondanks deze twijfel, voldoende kan aangetoond worden door elementen in de zaak die wel als zeker zijn weerhouden)

Reeds herhaalde keren werd geoordeeld dat zelfs indien een twijfel bestaat omtrent bepaalde omstandigheden in het relaas van een verzoeker, de ingeroepen vrees voldoende aannemelijk kan zijn om de toepassing van het voordeel van de twijfel in hoofde van de verzoeker te rechtvaardigen.

Inderdaad,

« After the applicant has made a genuine effort to substantiate his story there may still be a lack of evidence for some of his statements. As explained above (paragraph 196), it is hardly possible for a refugee to “prove” every part of his case and, indeed, if this were a requirement the majority of refugees would not be recognized. It is therefore frequently necessary to give the applicant the benefit of the doubt » (wij onderlijnen).

(Vrije vertaling : Nadat de aanvrager zich echt heeft ingespannen om zijn verhaal te bewijzen, kan er voor sommige van zijn verklaringen nog steeds een gebrek zijn aan bewijs. Zoals hierboven uiteengezet (paragraaf 196), is het voor een vluchteling nauwelijks mogelijk om elk element van zijn relaas te 'bewijzen' en, inderdaad, als dit een vereiste was, zou de meerderheid van de vluchtelingen niet worden erkend. Het is daarom vaak noodzakelijk om de aanvrager het voordeel van de twijfel te geven).

In die zin dient er een noodzakelijk evenwicht tot stand te komen tussen het vaststellen van de feiten en de evaluatie van de nood aan bescherming :

« Si l'établissement des faits et l'examen de crédibilité constitue une étape nécessaire à l'examen du besoin de protection, il faut éviter que cette étape n'occulte la question en elle-même. Si un doute existe sur la réalité de certains faits ou la sincérité du demandeur, l'énoncé de ce doute ne dispense pas de s'interroger in fine sur l'existence d'une crainte d'être persécuté qui pourrait être établie à suffisance nonobstant ce doute, par les éléments de la cause qui sont, par ailleurs, tenus établis pour certains ».

(Vrije vertaling : Hoewel de vaststelling van de feiten en het onderzoek naar de geloofwaardigheid een noodzakelijke fase zijn in het onderzoek naar de nood voor bescherming, moet men vermijden dat deze fase het verzoek zelf verbergt. Indien een twijfel bestaat omtrent de werkelijkheid van bepaalde feiten of de oprechtheid van de verzoeker, onthefft het uiten van deze twijfel er niet van in fine de vraag te stellen naar het bestaan van een vrees om vervolgd te worden, dewelke voldoende kan vastgesteld worden, ondanks deze twijfel, door elementen van de zaak die overigens, voor zeker worden gehouden).

Gelet op de verschillende elementen die hierboven werden aangehaald, moest men op zijn minst het voordeel van twijfel gunnen aan verzoeker.

II.2. IN ONDERGESCHIKTE ORDE : TOEKENNING VAN DE SUBSIDIAIRE BESCHERMINGSSTATUS (artikel 48/4 van de wet van 15).

Artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 bepaalt het volgende:

[...]

De inhoud van de wet van 15 december 1980 weerspiegelt de inhoud van artikelen 2 en 3 van het EVRM.

Artikel 2 EVRM bepaalt :

[...]

Artikel 3 EVRM bepaalt:

[...]

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens beschouwt artikel 2 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, die het recht op leven verankerd, als één van de meest fundamentele artikelen: “Het bekrachtigt een van de fundamentele waarden van democratische samenlevingen die samen de Raad van Europa vormen. We moeten de bepalingen dus eng interpreteren” (Arrest McCann, Farrell and Savage tegen Verenigd Koninkrijk van 27 september 1995, verzoek nr. 18984/91).

Onder deze bepalingen wordt erkend dat de Belgische Staat geen enkele handeling kan aanvaarden die ertoe zou leiden dat het leven van verzoeker in gevaar gebracht zou worden, bijvoorbeeld in geval van terugkeer naar het land van herkomst.

In casu, vreest verzoeker, in zijn hoofde, onmenselijke of vernederende behandelingen in geval van terugkeer naar Somalië, omwille van zijn werkzaamheden en zijn toebehoren tot een minderheidsclan.

Hij loopt dan ook een heel groot risico om, ingeval van terugkeer naar Somalië, onderworpen te worden aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

Verder dient er rekening gehouden te worden met het feit dat verzoeker afkomstig is uit de provincie Bari. De veiligheidssituatie in deze provincie, binnen de regio Puntland, blijft echter heel zorgwekkend :

“Actors and control areas/influence. The main actors in the area are Majerteen sub-clans (with Osman Mahmud being the dominant one locally), Al-Shabaab, and Puntland's security forces. According to security expert I, anything north-west of Bosasso, along that strip of land that borders the Gulf of Aden, is 'Al-Shabaab territory'. It is under the group's control or it is contested by it, at least up to a certain level – '50, 60, or even 90%' roughly estimates security expert I. Reportedly the group penetrates very deeply

into Sanaag's territory, 'all the way to Isaaq territory', reaching almost Erigabo. Security expert II mentions instead Galgala and the Golis mountains west of it as a strategic base from where AS stages attacks in Bosasso, or other remote towns. However, he adds, 'other than that, Puntland is generally operating' with its military forces as well. (...) Security expert II maintains instead that the main issue at play with regards to ISIS-Somalia is that at times they fight against Al-Shabaab, while at times the two groups are allies against the Puntland forces. (...). Conflict dynamics. Al-Shabaab considers the military base and presence in the Bari region, in the Golis mountains west of Bosasso, very strategic. Already in 2018 the Hiraal Institute noted that the area works as a 'strategic reserve' for Al-Shabaab leadership, and that 'half of all heavy ammunition taken from AMISOM and SNA bases was sent to the Golis Mountains in 2017 for storage in secret arms caches'. According to security expert I, Al-Shabaab has relocated to this region a lot of armaments, in a long-term strategy, 'maybe as a safe', he suggests. (...).

(Vrije vertaling : Actoren en controlegebieden/invloed. De belangrijkste actoren in het gebied zijn Majerteen-subclans (waarbij Osman Mahmud lokaal de dominante is), Al-Shabaab en de veiligheidstroepen van Puntland. Volgens veiligheidsexpert I is alles ten noordwesten van Bosasso, langs die strook land die grenst aan de Golf van Aden, 'Al-Shabaab-territorium'. Het staat onder controle van de groep of wordt door de groep bestreden, in ieder geval tot een bepaald niveau – '50, 60 of zelfs 90%', schat veiligheidsexpert I ruwweg. Naar verluidt dringt de groep zeer diep door in het gebied van Sanaag, 'alle weg naar het Isaaq-territorium' en bereikte bijna Erigabo. Beveiligingsexpert II noemt in plaats daarvan Galgala en de Golis-bergen ten westen ervan als een strategische basis van waaruit AS aanvallen uitvoert in Bosasso of andere afgelegen steden. Maar, voegt hij eraan toe, 'afgezien daarvan opereert Puntland over het algemeen ook' met zijn strijdkrachten. (...) Veiligheidsexpert II beweert in plaats daarvan dat het belangrijkste probleem met betrekking tot ISIS-Somalië is dat ze soms vechten tegen Al-Shabaab, terwijl de twee groepen soms bondgenoten zijn tegen de Puntland-troepen. (...) Conflict dynamiek. Al-Shabaab beschouwt de militaire basis en aanwezigheid in de regio Bari, in het Golisgebergte ten westen van Bosasso, als zeer strategisch. Al in 2018 merkte het Hiraal Instituut op dat het gebied werkt als een 'strategische reserve' voor Al-Shabaab-leiders, en dat 'de helft van alle zware munitie uit AMISOM- en SNA-bases in 2017 naar het Golisgebergte werd gestuurd voor opslag in geheime wapens. caches'. Volgens veiligheidsexpert I heeft Al-Shabaab veel bewapening naar deze regio verplaatst, in een langetermijnstrategie, 'misschien als een kluis', suggereert hij. (...)).

Aangezien de veiligheidssituatie heel zorgwekkend is, past het dan ook om aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen."

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

3.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft

kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien hij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoeker op de motieven uit, houdt in dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.5. In de mate verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.1.1. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten omwille van een vrees voor Al-Shabaab, naar aanleiding van zijn werkzaamheden als belastingontvanger voor de lokale overheid, evenals omwille van problemen gelinkt aan zijn clanafkomst. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

4.1.2. De Raad merkt op dat verzoeker naar aanleiding van zijn verzoek om internationale bescherming volgende stukken heeft overgemaakt:

- een Somalisch paspoort met Oekraïens visum;
- een foto van de identiteitskaart van verzoekers werk als belastingontvanger;
- foto's van loonbrieven van de lokale overheid van Bosaso;
- een medisch attest van dr. L.J.

Wat betreft het medisch attest van dr. L.J., treedt de Raad de commissaris-generaal bij, waar hij stelt dat dit attest enkel stelt dat verzoeker zich tussen 15 en 21 juni 2022 wegens ziekte niet mocht verplaatsen, doch dat dit geen uitstaans heeft met het vluchtrelaas. Verzoeker laat deze beoordeling ook onbesproken.

Wat betreft de foto van de identiteitskaart van verzoekers werk als belastingontvanger, evenals van de foto's van de loonbrieven van de lokale overheid van Bosaso, dient te worden vastgesteld dat aan foto's slechts geringe bewijswaarde kan worden gehecht. Zoals de commissaris-generaal terecht stelt, kan de echtheid van dergelijke bewijzen niet worden gegarandeerd en kunnen deze het resultaat zijn van eenvoudig knip- en plakwerk. Verder sluit de Raad zich aan bij de beoordeling van de commissaris-generaal dat: *“Verder komt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie naar voren dat corruptie endemisch is in Somalië, en Somalië vaak beoordeeld wordt als het meest corrupte land ter wereld. Dit gegeven zijnde, is het onmogelijk de authenticiteit van de door u neergelegde documenten na te gaan. [...] Daarnaast dient ook opgemerkt dat op basis van publiek beschikbare en betrouwbare bronnen dewelke werden toegevoegd aan het administratief dossier kan vastgesteld worden dat wat betreft de afgifte van documenten corruptie nog steeds welig tiert in Somalië, dat frauduleuze documentatie de vorm kan aannemen van valse documenten, dan wel van echte documenten die zijn verkregen op basis van frauduleuze informatie en dat allerlei noodzakelijke documenten kunnen worden geregeld (zie Nederlands ministerie van buitenlandse zaken, algemeen ambtsbericht Somalië december 2021 p 40 tot 42)”. Aldus bieden de door verzoeker neergelegde documenten, die bovendien slechts foto's zijn, niet de minste garantie dat de daarin opgenomen gegevens correct zijn of dat deze authentiek zouden zijn.*

Wat betreft het Somalisch paspoort, met visum voor Oekraïne, toont dit verzoekers identiteit aan, evenals dat hij op legale wijze naar Oekraïne is gereisd. Dit paspoort is evenwel niet van aard om het voorgehouden vluchtrelaas van verzoeker aan te tonen.

4.1.3. Hoewel verzoeker zich aldus wel enigszins heeft ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen, moet de Raad vaststellen dat de voorgelegde stukken wegens hun inhoud en relatieve

bewijswaarde op zich niet volstaan om de waarachtigheid en de gegrondheid van het vluchtrelaas en de voorgehouden vervolgingsfeiten vast te stellen. Dat de voorgelegde documenten een beperkte bewijswaarde hebben, betekent echter niet dat met deze documenten geen enkele rekening moet worden gehouden tijdens het onderzoek naar de relevante elementen van het beschermingsverzoek. Deze documenten maken deel uit van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Ze moeten dan ook worden beoordeeld en gewogen binnen het geheel van alle relevante verklaringen, stukken en landeninformatie. De Raad zal dus nagaan of verzoekers verklaringen voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht en blijf geven van een gegronde vrees voor vervolging.

4.1.4. De commissaris-generaal oordeelt in de bestreden beslissing dat geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden vluchtrelaas, op grond van de volgende overwegingen:

(a) er kan geen geloof worden gehecht aan de werkzaamheden bij de belastingdienst, waarbij (i) er ernstige twijfels zijn over de reden waarom verzoeker eind 2020 een internationaal reispaspoort heeft aangevraagd; (ii) er ernstige vragen kunnen worden gesteld bij de door verzoeker verklaarde aanvangsdatum op 3 januari 2021 als belastingcontroleur, omdat hij zijn paspoort nodig zou hebben gehad voor de aanwerving en hij dit pas ten vroegste op 3 januari 2021 kon ophalen en hij aangaf die dag 's ochtends te zijn beginnen werken en nadien niets meer te hebben gedaan; (iii) op verzoekers paspoort staat genoteerd dat hij student is; (iv) het onaannemelijk is dat verzoeker pas na twee maanden zijn identiteitskaart als belastingcontroleur verkreeg; (v) verzoekers werkkaart stelt dat hij het hoofd van de belastingdienst van het district Balade is, terwijl verzoeker aanvankelijk verklaarde dat hij enkel tickets diende te geven aan belastingplichtigen en allerm minst de taken als hoofd van de belastingdienst omschreef, en het bovendien onaannemelijk is dat verzoeker al twee maanden na aanvang het hoofd van de belastingdienst zou kunnen worden;

(b) er kan geen geloof worden gehecht aan de problemen omwille van de afkomst van de Biyomaal clan, waarbij (i) verzoeker slechts melding maakt van een incident in 2020, waar hij in elkaar werd geslagen door tien jongeren, doch verzoeker reeds twintig jaar in Bosaso woonde en verzoeker vervolgens weinig overtuigend stelt dat hij ook reeds werd beledigd toen hij 17 à 18 jaar oud was; (ii) verzoeker een beeld schept van een gezin dat verstoten blijkt van sociale contacten en discriminatie en beledigen te slikken krijgt, doch tegelijk verklaart dat hij vrienden had, dat zijn vader gekend was in de buurt en dat veel mensen zich verzamelden bij zijn dood en dat verzoeker een overheidsjob kon uitvoeren die werd geregeld door de beste vriend van zijn vader; (iii) verzoeker verklaart dat de mensen die hem sloegen behoorden tot de Majerteen clan, en dat alle mensen in Bosaso, behalve deze clan, goede mensen zijn, terwijl ook verzoekers moeder, grootvader en maternale oom van deze clan zijn; (iv) verzoeker heeft bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) nooit melding gemaakt van enige clanproblemen.

4.1.5. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

4.1.6. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

4.1.7. Wat betreft de tewerkstelling voor de lokale belastingdienst in Bosaso, treedt de Raad de commissaris-generaal bij, waar hij wijst op de omstandigheden waarin verzoeker een paspoort aanvraagde. In navolging van de commissaris-generaal, wijst de Raad erop dat het overgemaakte paspoort gewag maakt van "student", terwijl verzoeker verklaarde dat hij reeds in 2019 was afgestudeerd en vervolgens vanaf 2020, tot aan zijn job bij de overheid, heeft gewerkt in een koekjeswinkel (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 12). Verzoekers verklaring in zijn verzoekschrift, dat zijn werk bij de koekjesfabriek niet officieel was en dat hij geen belastingen betaalde, is weinig overtuigend. De *protection officer* heeft verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat het paspoort "student" vermeldt, waarbij verzoeker enkel heeft aangegeven dat hij het paspoort aanvraagde als student, omdat hij nog niet voor de overheid werkte (zie NPO, p. 16). Verzoeker lijkt in deze verklaring zelf voorbij te gaan aan zijn eerdere verklaringen dat hij in een koekjeswinkel heeft gewerkt. Alleszins heeft verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud nooit aangegeven dat zijn werk bij de koekjeswinkel niet officieel was en dat dit verklaarde waarom zijn paspoort "student" vermeldt. In deze omstandigheden, overtuigt de verschafte *a posteriori* verklaring niet. De Raad stelt verder ook vast dat het onaannemelijk is dat verzoeker zou dienen te beschikken over een paspoort – wat een internationaal reisdocument betreft

– teneinde zijn werk als belastingcontroleur te beginnen. Zoals verzoeker zelf verklaarde, diende hij voor de aanvraag van het paspoort een geboorteakte en een attest van niet-crimineel gedrag te hebben. De commissaris-generaal gaf terecht aan dat: *“Het verkrijgen van beide documenten impliceert dat de lokale overheden een (grondig) onderzoek hebben ingesteld en uw identiteit welgekend was door hen”*. Het is niet aannemelijk dat verzoeker, ondanks dit grondig onderzoek naar zijn persoon, niet kon volstaan met het overmaken van een identiteitskaart, doch tevens een – specifiek voor reizen bedoeld – paspoort diende over te maken. Het volharden dat dit wel degelijk zo is, volstaat niet om de gedane vaststellingen aan het wankelen te brengen. In deze wijst de Raad er ook op dat de *protection officer* tijdens het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk is ingegaan op het paspoort, waaronder op de vaststelling dat dit een reisdocument is. Verzoeker had tijdens zijn onderhoud aldus alle mogelijkheden om hier meer duidelijkheid over te verschaffen. In navolging van de commissaris-generaal, stelt de Raad echter vast dat deze verduidelijkingen niet kunnen overtuigen.

4.1.8. Wat betreft verzoekers verklaringen omtrent de inhoud van zijn werk, dient de Raad op te merken dat er sprake is van sterk wisselende verklaringen doorheen zijn persoonlijk onderhoud. Zo verklaarde verzoeker vooreerst dat hij diende rond te wandelen in winkels, het belastinggeld moest innen en in ruil tickets moest afgeven. Wanneer de *protection officer* hem uitdrukkelijk vroeg of hij nog andere zaken moest doen, behalve wat hij reeds heeft gezegd, antwoordde verzoeker zonder voorbehoud ontkennend (zie NPO, p. 14). Wanneer de *protection officer* hem evenwel later in het persoonlijk onderhoud confronteert met de vaststelling dat de werkkaart vermeldt dat hij het hoofd van de belastingdienst was – een vaststelling die hij niet ontkent – stelt verzoeker plots dat hij de verantwoordelijke van de wijk was, dat er vijftien mensen onder hem werkten en dat hij de leiding moest geven over zijn personeelsleden, waarbij hij nota's opmaakten van hun tickets en waarbij hij hen vroeg om het geld over te maken op het account (zie NPO, p. 18). De Raad stelt vast dat dergelijke verandering in verklaringen – waarbij verzoeker plotsklaps, na geconfronteerd te zijn geweest met de vermelding dat hij diensthoofd was, zijn verklaringen aanpast en zijn takenpakket flink uitbreidt – de geloofwaardigheid van de tewerkstelling op losse schroeven plaatst. Ook de vaststelling dat verzoeker reeds na twee maanden – waarvan één maand op vrijwillige basis en één maand als stagiair – zou worden benoemd tot hoofd van de belastingdienst van het district Balade, is onaannemelijk. De Raad treedt de commissaris-generaal bij, dat de verklaring dat verzoeker secundair onderwijs heeft gevolgd en werd gerecommandeerd door de persoon die zijn werk heeft geregeld, niet kan overtuigen. Er kan worden aangenomen dat verzoeker door deze omstandigheden mogelijks na verloop van enige tijd in aanmerking zou komen om hoofd te worden van de dienst, doch het overtuigt niet dat verzoeker hierdoor reeds twee maanden na aanvang het hoofd van het district zou kunnen worden. De Raad stipt in deze aan dat verzoeker zelf ook verklaarde dat hij gedurende deze twee maanden geenszins een volwaardig belastingontvanger was. Dit betreft volgens hem ook de reden waarom hij pas na twee maanden een werkkaart kreeg, omdat hij voorheen slechts mee op stap ging met een collega, die zijn eigen kaart toonde. Dat verzoeker aldus van observerend vrijwilliger/stagiair-ontvanger, onmiddellijk zou worden benoemd tot hoofdverantwoordelijke van het district, is geenszins aannemelijk. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen argumenten aan, die een andere beoordeling hiervan toelaten. Door thans in zijn verzoekschrift te bevestigen dat hij wel degelijk de verantwoordelijke van de belastingdienst was, klaart hij de voorgaande vaststellingen geenszins op, noch brengt hij hiermee een element aan dat een nieuw licht op de zaak werpt. Ook door te volharden dat hij wel degelijk overtuigende en duidelijke verklaringen heeft afgelegd over zijn tewerkstelling, brengt hij deze vaststellingen niet aan het wankelen. Dat verzoeker kennis zou hebben van het systeem waarmee belastingen worden geïnd, toont geenszins aan dat verzoeker ook daadwerkelijk werkzaam was als belastingontvanger en sluit niet uit dat er andere redenen zijn waarom hij hiervan op de hoogte is, bijvoorbeeld omdat hij als werknemer of winkelier zelf geconfronteerd werd met het betalen van de belastingen en het ontvangen van tickets hiervan. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift andermaal oppert dat hem onvoldoende vragen werden gesteld over zijn tewerkstelling, kan de Raad enkel vaststellen dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* voldoende vragen heeft gesteld over zijn werk als belastingontvanger, waarbij hem zo nodig *follow-up* vragen werden gesteld, evenals zowel open als toegespitste vragen. Verder benadrukt de Raad dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker zelf rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de verzoeker op te vullen.

4.1.9. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij werkzaam was bij de lokale belastingdienst van Bosaso, zodat evenmin geloof kan worden gehecht aan de problemen met Al-Shabaab, die rechtstreeks voortvloeiden uit zijn beweerde profiel als hoofd van de

belastingdienst van het district Balade. De Raad acht de motieven omtrent het tijdstip van het afhaken van het paspoort en de werkkaart overtuigend, zodat een verder onderzoek hiervan zich niet opdringt.

4.1.10. Wat betreft de beweerdde problemen, omwille van verzoekers afkomst van de Biyomaal clan, wijst de Raad er vooreerst op dat verzoeker hiervan geen enkele melding heeft gemaakt bij zijn gehoor bij DVZ. De Raad benadrukt dat van een kandidaat-vluchteling nochtans redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij of zij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn of haar aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn of haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn of haar asielaanvraag en het is aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Belgische asielinstanties, en dit reeds vanaf het eerste gehoor bij de DVZ. *In casu* stelt de commissaris-generaal terecht vast dat verzoeker bij de DVZ geen melding maakte van de problemen omwille van de clanafkomst. De Raad wijst er nochtans op dat verzoeker bij DVZ uitdrukkelijk werd gevraagd of hij naast de door hem aangehaalde problemen (met Al-Shabaab) nog andere problemen heeft gehad met de autoriteiten, medeburgers of andere problemen van algemene aard (zie "vragenlijst CGVS" p. 2, vraag 7). Verzoeker beantwoordde al deze vragen ontkennend. Bij het begin van zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft verzoeker ook bevestigd dat alles goed was verlopen bij het gehoor bij DVZ en dat hij hier alle elementen heeft kunnen aanhalen die aanleiding hebben gegeven tot zijn vertrek uit Somalië (zie NPO, p. 3). Uit het verslag van het gehoor bij DVZ blijkt ook dat zijn verklaringen hem werd voorgelezen in het Somalisch en dat hij middels het plaatsen van zijn handtekening bevestigd heeft dat zijn verklaringen, zoals zij in dit verslag werden genoteerd en aan hem voorgelezen, juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (zie AD, "vragenlijst CGVS", p. 2). Dat verzoeker op geen enkel moment melding heeft gemaakt van problemen, gelinkt aan zijn clanafkomst, ondergraaft de ernst van de voorgehouden vrees.

4.1.11. De Raad wijst verder op de volgende pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing: *"Peilend naar uw persoonlijke en familiale achtergrond en uw levensomstandigheden te Bosaso verklaarde u dat u behoort tot de Biyomaal clan en uw moeder behoort tot de Majerteen clan (NPO p 4), dat u problemen heeft ervaren omwille van uw clan, dat u in 2020 eens in elkaar werd geslagen door 10 jongeren waarvan u er 2 kende omdat u niet van daar (Bosaso nvdr.) bent, dat u toen bedreigd werd met een mes en wegvluchtte, dat er geen aanleiding was voor het gevecht, dat u niets verkeerd had gedaan, dat u daarna niet reageerde op dit incident en dat u in de moskee soms beledigd werd (NPO p 5). U voegde toe dat u het gebeuren vertelde tegen uw vader, dat hij u aanraade om de moed er in te houden en dat uw vader op basis van zijn clan ook gediscrimineerd en verbaal beledigd werd (NPO p 6). U voorgeworpen dat u reeds 20 jaar in Bosaso woonde en toen pas fysiek werd bedreigd en gevraagd wat de reden is dat u daar voordien geen problemen mee had ondervonden, stelde u weinig overtuigend dat u daarvoor al werd beledigd toen u 17 à 18 jaar oud was (NPO p 5); Peilend naar het huwelijk van uw ouders gaf u aan dat uw vader in 1998 verhuisde naar Bosaso, dat hij daar uw moeder leerde kennen, dat uw grootvader aan moederskant aanvankelijk het huwelijk weigerde en het een tijdje duurde voor er toestemming werd verkregen voor het huwelijk en dat u en uw gezin verder geen contact meer hadden met uw familie aan moederszijde die allen in Bosaso wonen, behalve met uw oom langs moederszijde waar ook uw vader een goed contact mee had (NPO p 8). Gevraagd of het correct is dat u en uw gezin dus vrij geïsoleerd leefden te Bosaso, beaamde u dat zonder meer (NPO p 8) waarbij u een beeld schept van uw gezin die verstoten blijkt van sociale contacten en discriminatie en beledigingen te slikken krijgt. Nochtans gaf u aan dat uw grootvader aan moederszijde het huwelijk wel degelijk heeft aanvaard waarbij moeilijk kan ingezien worden dat uw gezin daarna geen contact meer had met uw familie aan moederszijde gezien uw grootvader het huwelijk evengoed kon weigeren.*

Peilend naar mogelijke vrienden van uw gezin verklaarde u compleet tegengesteld aan het beeld dat u net had geschapen van u en uw gezin dat u schoolvrienden had waarmee u voetbalde en vrienden had op uw werk, dat ze u soms wel vragen stelden over uw Biyomaal afkomst, dat ze u niet verdedigden, maar u geen discriminatie heeft ervaren (NPO p 8). Peilend naar de dood van uw vader en gevraagd naar de reactie van de omstaanders nadat uw vader werd neergeschoten, verklaarde u dat de mensen zich verzamelden, gezien uw vader gekend is in de buurt en u door de jongens in de buurt werd gebeld om u daarvan op de hoogte te brengen waarna ze de politie verwittigden (NPO p 9). Bevraagd naar uw functie als belastingontvanger gaf u aan dat die job werd geregeld door de beste vriend van uw vader (NPO p 12), dat hij uw moeder vroeg of u die job zou willen doen, dat u daarop een formulier heeft ingevuld en hij u de volgende dag naar daar (het werk nvdr.) heeft gebracht, dat hij voor de belastingdienst werkte en u deze man al sinds jonge leeftijd altijd zag (NPO p 13). Bovenstaande indachtig dient opgemerkt dat u zeer tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd aangaande de sociale positie van u en uw gezin te Bosaso.

Toen u daar mee werd geconfronteerd en u werd verduidelijkt dat u - volledig tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen dat jullie geïsoleerd leefden - via de vriend van uw vader een functie kreeg als belastingcontroleur, dat u in contact kwam met grote bedrijven en u op zeer korte tijd hoofd kon worden van een belastingdienst en gevraagd naar een verklaring voor deze discrepantie, gaf u aan dat u werd geholpen door die man die een hoge functie had en u zonder hem dat werk niet zou kunnen krijgen, dat u voordien geholpen werd door uw vader in uw studies en u uw functie wat minimaliseert door te stellen dat dat niet de belangrijkste functie is bij de lokale overheid (NPO p 20) waarbij u geenszins een geloofwaardige noch aannemelijk verklaring biedt voor deze tegenstrijdigheden. Zelfs toen het persoonlijk onderhoud werd afgesloten en u werd verduidelijkt dat er geen vragen meer zouden gesteld worden, stond u er op om meer informatie te geven aangaande de mensen die u in elkaar hebben geslagen en stelde u dat ze behoren tot de Ali Saleban van de Majerteen clan. Gevraagd waarom u dat nog wou meegeven, gaf u mee dat de inwoners van Bosaso goede mensen zijn behalve deze clan. U voorgeworpen dat uw moeder tot deze clan behoort, gaf u nog mee dat jullie zijn geïsoleerd door uw grootvader en u voorgeworpen dat er niet kan ingezien worden dat u dergelijke uitspraken doet gezien uw grootvader, uw moeder en ook uw oom aan moederszijde tot die clan behoren stelde u zonder meer dat enkel uw moeder en uw oom goede mensen van die clan zijn en bleef u er bij dat dat u specifieke problemen kreeg met deze clan (NPO p 21)."

4.1.12. De Raad stelt vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift voormelde omstandige motivering van de bestreden beslissing – die steun vindt in het administratief dossier, die pertinent en draagkracht is en die door de Raad wordt overgenomen – niet in een ander daglicht stelt. Hij stelt slechts dat de conclusietrekking van de commissaris-generaal te kort door de bocht is, herhaalt enkele van zijn verklaringen, ontkent bepaalde vaststellingen en volhardt in de voorgehouden vrees om slachtoffer te worden van onmenselijke en discriminerende behandelingen, doch weerlegt hiermee geenszins de concrete en pertinente beoordeling van de commissaris-generaal. Ook door te benadrukken dat zijn provincie duidelijk wordt beheerst door de Majerteen clan, brengt hij de pertinente overwegingen niet aan het wankelen. De Raad stelt vast dat de hierboven gedane vaststellingen, volstaan opdat geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden problemen te Bosaso, omwille van de Biyomaal clanafkomst.

4.1.13. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij Somalië heeft verlaten omwille van een vrees voor Al-Shabaab, dan wel omwille van problemen gelinkt aan zijn clanafkomst. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

4.2.3. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker verklaart afkomstig te zijn van Bosaso, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden. De Raad merkt op dat de commissaris-generaal zich voor zijn beoordeling heeft gebaseerd op de EUAA-rapporten "COI Report. Security Situation" van 20 september 2021 en "COI Report. Actors" van 2 juli 2021. De commissaris-generaal stelde als volgt : "[Er] blijkt dat verschillende bronnen stellen dat de zelfverklaarde republiek Somaliland en de semiautonome federale

lidstaat Puntland een relatieve vrede en stabiliteit kennen. Zowel Somaliland als Puntland hebben niet de volledige controle over hun territorium. In **de betwiste gebieden, met de name de regio's Sool, Sanaag en Cayn**, komt het hierdoor soms tot een grensconflict tussen de Somalilandse veiligheidsdiensten en deze van Puntland. Niettegenstaande dit langdurig conflict tussen Puntland en Somaliland over de militaire en politieke controle over deze gebieden, behoren Sool en Sanaag tot de categorie van regio's met een laag aantal incidenten en slachtoffers. Het merendeel van de incidenten betreft gewelddadige incidenten tussen Somalilandse en Puntlandse troepen, verschillende clanmilities en confrontaties tussen milities en veiligheidsdiensten. De veiligheidssituatie in **Somaliland** is voorts relatief stabiel, op het grensgebied met Puntland na. Het geregistreerde geweld bestaat voornamelijk uit incidenten tussen de Somalische veiligheidsdiensten en clanmilities enerzijds en tussen clanmilities onderling anderzijds. Zowel de regio Awdal als de regio's Wogooyi Galbeed en Togdheer behoren tot de regio's in Somalië met het laagste aantal incidenten in de verslagperiode, en het laagste aantal slachtoffers. Niettegenstaande **Puntland** de meest stabiele en ontwikkelde staat van Somalië genoemd wordt, wordt Puntland nog steeds getekend door uitdagingen op het vlak van de veiligheid, zoals clashes met Somaliland (over de betwiste gebieden Sool, Sanaag en Cayn) en Galmudug, de aanwezigheid van en veiligheidsincidenten door al-Shabaab, de aanwezigheid van ISS en clanrivaliteit. Niettegenstaande de Puntlandse veiligheidstroepen het grootste gedeelte van de regio Bari beweren te controleren, zou al-Shabaab ook een gedeelte controleren of opeisen. Gewapende confrontaties, beschietingen/artillerie/ raketaanvallen en het gebruik van op afstand bestuurbare explosieven werden toegeschreven aan al-Shabaab. ISS is eveneens aanwezig in de regio, wat heeft geleid tot gewapende confrontaties, moordaanslagen en explosies. De militaire troepen van Puntland werden voornamelijk betrokken in gevechten, onder andere met al-Shabaab en ISS. Voorts vinden er verschillende clanconflicten plaats in de regio, meestal over grondstoffen en land. Er vindt dan ook willekeurig geweld plaats in de regio Bari, maar niet op een hoog niveau. De regio Nugal behoort tot één van de regio's van het land met het laagst aantal veiligheidsincidenten in de verslagperiode. De Puntlandse overheid heeft de volledige controle over de regio, maar al-Shabaab is er wel aanwezig wat soms leidt tot veiligheidsincidenten, zoals het neerschieten van een burger en een zelfmoordaanslag op de gouverneur van Nugal, waarbij er twee doden vielen. Voorts werd de regio Nugal getroffen door clan confrontaties en clashes tussen verschillende tribale milities of tribale milities en veiligheidstroepen, vaak gelieerd aan grondconflicten, maar van grote clanconflicten is er in de regio echter geen sprake. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in Somaliland, Puntland en de betwiste gebieden actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Puntland aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bosaso in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar uw regio van herkomst een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bosaso actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bosaso. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

4.2.4. Verzoeker, die zich slechts beperkt tot het citeren uit het EUAA rapport "COI Report. Security Situation" van 20 september 2021 – dat door de commissaris-generaal reeds mee in overweging werd genomen bij zijn beoordeling van de veiligheidssituatie – toont niet aan dat de voorliggende gegevens onvoldoende actueel en nauwkeurig zijn. Verzoeker toont niet aan dat hij over relevante informatie beschikt die het bovenstaande beeld, dat naar voren komt uit de beschikbare bronnen, doorprikt. De vaststellingen in de bestreden beslissing worden dan ook overgenomen. Verzoeker voert geen persoonlijke omstandigheden aan waarom hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld en daarom niet zou kunnen terugkeren naar Bosaso. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Bosaso een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.4. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 17, § 2 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 (thans gewijzigd door het Koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen), wijst de Raad erop dat deze bepaling voorziet dat de commissaris-generaal, in de mate van het mogelijke, de verzoeker om internationale bescherming dient te confronteren met tegenstrijdigheden. In het Verslag aan de Koning bij voormeld Koninklijk besluit van 27 juni 2018 kan echter ook worden gelezen dat *“Het vaststellen van tegenstrijdigheden tijdens het gehoor zelf is echter niet steeds mogelijk. De ambtenaar is daarom niet verplicht om de asielzoeker op te roepen voor een nieuw gehoor ten einde hem te confronteren met tegenstrijdigheden die slechts later aan het licht zijn gekomen. (...) Dit artikel belet de Commissaris-generaal overigens niet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid of op grond van de vaststelling dat een relevant element ter staving van de aanvraag ontbreekt en waarmee de asielzoeker niet geconfronteerd werd.”* Voormelde bepaling belet de commissaris-generaal aldus niet om een beslissing te nemen op grond van tegenstrijdigheden of het ontbreken van een relevant element ter staving van het verzoek en waarmee de verzoeker niet geconfronteerd werd. Verder dient erop gewezen dat het feit dat verzoeker niet met de inconsistenties tussen zijn verklaringen werd geconfronteerd geen afbreuk doet aan het bestaan ervan. Bovendien heeft verzoeker, gezien de devolutieve werking van huidig beroep, middels zijn verzoekschrift ook de mogelijkheid om toelichting te verschaffen met betrekking tot de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, mogelijkheid waarvan hij ook gebruik heeft gemaakt doch waarmee hij de Raad niet heeft weten te overtuigen (cfr. RvS 5 juni 2019, nr. 244.696).

4.5. De Raad wijst er nog op dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift ingaat op de samenwerkingsplicht in hoofde van de commissaris-generaal, gaat hij er klaarblijkelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU geen synoniem is voor *“gedeelde bewijslast”*, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker om internationale bescherming rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid, van voormelde richtlijn volgt immers pas nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de verzoeker om internationale bescherming om alle nodige elementen ter staving van hun verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen zodat de commissaris-generaal daarna in de mogelijkheid is om in samenwerking met verzoekers de relevante elementen van het verzoek vast te stellen. *In casu*, moet worden vastgesteld dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegt met betrekking tot de redenen waarom hij zijn land van herkomst ontvlucht is, terwijl van hem minstens verwacht kan worden dat hij een coherent en waarachtig relaas aanbrengt. Bijgevolg kan geen schending van de samenwerkingsplicht in hoofde van de commissaris-generaal blijken.

4.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juli tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES